

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Mennas Mart. 10. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

tem corporis, multò pluribus deinde animorum tulit, qui verbis mirisque ejusmodi inducti facillè Christianis accesserunt; tunc præsertim, cùm novo hospiti cedere hospitem Orcinum viderunt, qui è puero Syri imperio illicò ad ergastula sua migravit. Adde è plurimis aliis illud, quod unum Papiensibus admirationem parere poterat; nobis justissimum metum potest, si impiati sacramensam frequentemus. Ausus est Hebræus inter Christianos profanus accumbere, divinum cibum ore exceptum non stomacho, sed cœno post sacra daturus. Prohibuit Numen, & vindices ignes se ore servare scelus advertit, qui tamdiu miserabili incendio impurum exusserunt, dum quæ palato impio pendeat, Hostiam sacram SYRI manibus reddidit. Quid hic Christiani? porrò mensam cum Judæo impuri acceditis? Non sentitis ultores hos ignes? graviores sentietis. *Ex Surio.*

Si qui regiam purpuram coinquinant, haud secùs quàm qui eam scindunt, puniuntur; quid mirum si qui immundâ conscientia Christi corpus accipiunt, idem supplicium subeant, quod qui eum clavis cruci affixerunt? S. Chrysoft. hom. 45. in Joan.

S. MENNAS MART. 10. Decembris.

MENNAM Maximinus Antiochiæ præfecit suis, ut quidem putabat, sacris, reverà Christianis addictum. Erravit feliciter tamen Imperator, neque Respublica umquam melius illic stetit, quàm cùm Christianis jus Christianus Proconsul diceret, & alios verbis, alios miraculis, omnes vitæ exemplo ad Christum traheret. Id ubi aliquantò seriùs rescivit Maximinus, qui rem

C c Deorum

Deorum restitueret, Hermogenem misit. Hic de loco ac munere MENNAM, sed non perinde de constantiâ deiecit: ut qui resectâ fœdè à pedibus carne in sententiâ tamen perstitit, neque post erutos oculos linguamque vel à viâ virtutis excessit, vel clamare animo Christum destitit; quin cum sub noctem medicinam membris omnibus ipse Christus fecisset, & Angeli palàm se Martyri junxissent, associare etiam se Hermogenes non dubitavit, pulchrâ metamorphosi ex tyranno Episcopus urbis factus. Tot damnis mactatus Imperator ipse adfuit, Deosque & se ulturus, Hermogeni manus pedesque auferri cremarique, ipsum ventre discisso aquis mergi; MENNAM verò ex arbore, ex MENNÆ pede saxum suspendi iussit, nobile anathêma. Sed ecce mortem tunc uterque, sed & postridie Maximinum iterum triumpharunt capite truncati. Ossa quoque tum-bâ ferreâ condita & in mare abjecta nautæ Angeli Byzantium deportarunt, à loci Antistite tumulanda. Ibi molliter nunc quiescunt, qui duriter olim vixerunt. *Ex Surio.*

Si tantâ curâ agitur, ut aliquanto plus vivatur, quomodo agendum est, ut semper vivatur? Et si prudentes dicuntur, qui omnibus modis agunt, ne perdant paucos dies, quàm stulti sunt qui sic vivunt, ut perdant æternum diem? S. Aug. serm. 64. de verb. Dom.

S. EULALIA V. & M. 10. Decembris.

E Merita Lusitaniæ oppidum, oppidi longè maximum decus EULALIA est virgo, quæ plures palmas quàm annos, dum vixit, numeravit. Certè annum cum vix duodecimum ageret, sæviretque in Christianos impietas, vigilem licet paren-